

DET KONGELIGE
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT

Statsråden

KOPI

Stortinget
Ekspedisjonskontoret
Karl Johans gate 22
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref
201101455-/IAA

Dato
22.11.2011

Spørsmål nr. 275 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Frank Bakke-Jensen - Om det medfører riktighet at kommuner pålegger boplikt uhjemlet, og bakgrunn og konsekvenser for denne praksisen

Jeg viser til spørsmål fra stortingsrepresentant Frank Bakke-Jensen:

"Finansavisen avdekker i dag at norske kommuner har misforstått boplikten og at huseiere er frarøvet millionverdier uten grunn. 36 av kommunene har ikke forskrift som hjemler boplikt for tomter og nye hus. Kan Statsråden redegjøre for hvorvidt det medfører riktighet at 36 kommuner har pålagt boplikt uhjemlet, hvilken konkret kontroll som har vært ført med den statlig vedtatte kommunale boplikten, hvilke konsekvenser uhjemlet boplikt kan få for selger, kjøper og kommune, samt hva departementet vil foreta seg i saken?"

Pr. 31. desember 2010 hadde 65 kommuner innført lokal forskrift om nedsatt konsesjonsgrense. Hittil i år har to nye kommuner fått innført slik forskrift, mens forskriften er opphevet i en kommune.

I mitt svar på spørsmål nr. 245 til representant Frank Bakke-Jensen, viste jeg til at det er Statens landbruksforvaltning (SLF) som fastsetter forskrifter, etter ønske fra den enkelte kommune. SLF har også løpende kontakt med kommunene om praktisering av reglene og bruk av egenerklæringer. Oppfølging av kommunenes avgjørelser skjer ut over dette ved at Fylkesmannen behandler klager over kommunenes vedtak, og gir veiledning til kommuner og borgere som henvender seg til Fylkesmannen. Gjennom rapporteringsverktøyet KOSTRA innhentes det dessuten årlig en landsdekkende oversikt over antallet saker som behandles av kommunene og om utfallet av sakene. Jeg mener at dette har vist seg å være en hensiktsmessig måte å følge opp

kommunenes praksis på.

Jeg har fått opplyst at SLF fra tid til annen har mottatt henvendelser om at reglene om nedsatt konsesjonsgrense har vært praktisert feil. Dette har stort sett vist seg å være misforståelser av hva en konsesjonssak er, hva man skriver under på, om en bestemt eiendom faller innenfor eller utenfor forskriften o.l. I noen grad har også misforståelsene knyttet seg til at regler og praksis etter plan- og bygningsloven er forvekslet med regler og praksis med hjemmel i lokal forskrift etter konsesjonsloven.

Finansavisen refererer til opplysninger gitt av Tone Margrethe Torgersen som hevder at alle kommuner hun har henvendt seg til praktiserer reglene feil. En av kommunene hun viser til er sin hjemkommune, Nøtterøy, hvor Høyre og Fremskrittspartiet har flertall i kommunestyret. Slik jeg har fått opplyst saken, kan jeg ikke se at avisoppslaget bygger på en dekkende beskrivelse. SLF mottok 19. september i år kopi av en redegjørelse fra Nøtterøy kommune til Bolyst Veierland ved Arne Torgersen om forholdene i kommunen. I redegjørelsen heter det bl.a.:

”Med bakgrunn i muligheten som ligger i ny konsesjonslov, ble det i begynnelsen av 2008 satt i gang arbeid med en forenklet reguleringsplan for tidligere nevnte boligområder på Veierland. Planen ble vedtatt ved kommunestyrets vedtak av 3.9.2008. Målsettingen var altså å få til en utvidelse av forskriften, noe man med vedtatt reguleringsplan hadde det formelle grunnlaget for å kunne søke om. Av ukjente årsaker/misforståelser ble imidlertid arbeidet med endring av selve forskriften ikke igangsatt. En ser nå at situasjonen etter 3.9.2008 knyttet til hva som faktisk gjelder angående boplikt på Veierland, tydeligvis har vært noe uklar, også for ansatte i Nøtterøy kommune. Kommunen kan ikke utelukke at kommunens ansatte i enkelte tilfeller har gitt uttrykk for at det på Veierland også gjelder boplikt ved omsetning av bebygd eiendom som ikke er tatt i bruk som helårsbolig (ikke for godkjente fritidsboliger). Dette er tidligere innrømmet, og er en situasjon som kommunen selvsagt beklager sterkt. Det forhold at kommunen ikke endret forskriften i 2008, medfører ikke at de eiendommer som er underlagt boplikt etter gjeldende forskrift fra 1998, nå ikke har boplikt.

Etter gjennomgang av saker og dokumenter har man imidlertid ikke kunnet finne noe som tilsier at Nøtterøy kommunes administrasjon i sin saksbehandling – attestering av egenerklæringer om konsesjonsfrihet, oppfølging av boplikt, byggesak m.v. – har praktisert eller lagt til grunn en annen forskrift enn den som faktisk gjelder. Dersom Bolyst Veierland fastholder sin påstand om at noen urettmessig har fått krav eller pålegg om å sørge for fast bosetting på sin eiendom, ber kommunen om at dette dokumenteres.”

Opplysningene synliggjør at det har vært en misforståelse mht. om kommunen hadde innført forskrift etter flere alternativ, eller bare for bebygd eiendom som er eller har vært brukt som helårsbolig. Opplysningene underbygger likevel ikke Finansavisens oppslag om at *”36 bopliktkommuner forvalter boplikten feil”*. Jeg har ikke mottatt konkret informasjon som viser at dette har vært tilfelle i enkeltsaker, og kan heller ikke se at

opplysningene i avisartikkelen gir slike konkrete holdepunkter. Det kan snarere se ut som om oppslaget i avisen bygger på at alle kommuner som har forskrift etter § 7 nr. 1, men som ikke har innført forskrift etter § 7 nr. 2 tolker reglene feil. Dersom dette er tilfelle, må det pekes på at listen i avisen ikke er helt riktig. Det ser bl.a. ut som om antallet kommuner på avisens liste ikke stemmer med det antallet som er oppgitt i artikkelen.

Jeg er gjort oppmerksom på at Arne Torgersen/Tone Margrethe Torgersen v/Bolyst Veierland har rettet en henvendelse til Stortingets ombudsmann for forvaltningen med klage over Nøtterøy kommunes behandling av nedsatt konsesjonsgrense. Jeg ønsker å avvente Sivilombudsmannens behandling av denne henvendelsen før jeg eventuelt tar stilling til om det er grunn til å behandle spørsmålene som er reist.

Selv om jeg er opptatt av at regelverket skal håndheves på riktig måte, ser jeg på det nåværende tidspunkt ikke grunn til å sette i verk tiltak overfor kommunene ut over de ordinære veilednings-, klage- og kontrolltiltak som er beskrevet innledningsvis.

Med hilsen

Lars Peder Brekk